

Сен тау туйюлсе, халкъны бурунгулу
Умутуса, къалмадынг отда куююп.
Таулу намаз этди, санга бурулуп,
Эшигин санга буруп, салды юйюн.
Терезесин санга буруп ишледи.
Кече-кюн да акълыгъынгы кёрюрча,
Ол къайдан да ашыгъып артха келди,
Ёлсенг да, сони кёре, ёлюрча.
Сен тау туйюлсе, халкъны намысыса,
Акълыгъынг, бийиклигинг да аныча,
Барыбыз да кетербиз, сен къалырса,
Тенгиз, поэзия, кёк къалгъаныча.
Сени тёппенге кюн къакъгъанын кёрюп,
Жарлы жарлылыгъын унута келди,
Ингирде къызгъыл къаргъа кёз жиберип,
Батыр да, тынчыракъ ёлгенча, ёлдю.
Мухажирликде! биз кёрген тюшсе сен,
Халкъны байрамыа ушагъан - бийик.
Танг атханда жугъутур, сени кёрсе,
Къууана болур, мен къууанган кибик.
Мен жюз жыл мындан алгъын жашасам
Сени къоюп Меккагъа бармаз эдим,
Мен, файгъамбарча, муслиман болсам да
Сенден башха затха табынмаз эдим,
Минг Кааба болса да, сени къоюп,
Сенден сейир бар деп табынмаз эдим,
Башха жерде къалсам да, ажал жоюп,
Къабырда да тынчлыкъ табалмаз эдим.
Таулу, биченин чалгъанда да терин
Сюрте, бек сгойгенди санга къараргъа,
Кюн иссиде сургенинде да жерин,
Къууанганды юсюндеги къарлагъа.
Сен тау туйюлсе, сейирлигибизге,
Битеу сабийлени къуанчынлай - акъ,
Тау туйюлсе, ёлюмсюзлюгюбюзсе,
Сени ёмюрюнг, жашау кибик, узакъ.
Бу дуняны сенсиз тургъан заманы
Болгъанмыды? О, къалай жарлы эди
Жер ол заманда! Сенсиз; кёрсем аны,
Мен кесим да жарлыракъ болур эдим!
Сени этегингде къан тёкгенле да,
Къанлары тёгюлгенле да кетдиле,
Азап бергенле, азап чекгенле да,
Къууанч, жарсыу кёргенле да кетдиле.

Сен а кѣуанч, байрам кибик, агъара,
Жауун да, элия да башьтнг бла
Бирча ёте, танг аласы кѣызара,
Ёмюрлеге тѣзюмлю шагъат бола.
Сен, акъыл кибик, сейирсе, тазаса,
Узакълада кѣрген тюшлерим кибик,
Ёмюрлеге хорлатмазгъа базаса,
Сау дуняны умутларыча - бийик.
Мен ёлюрме. Сен башхалагъа агъар,
Мен сенден айырылмам бир заманда:
Жюз жылдан сора жашарыкъ да мында
Санга мени кѣзлерим бла кѣрар.